

НЕВТОМНІ ТРУДІВНИЦІ ГАЛУЗІ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ

Є в столиці України адреса, не пов'язана з історичними подіями, проте відома багатьом жителям столиці. Адже саме на вулиці Волинській, 12 розташоване головне управління ветеринарної медицини в м. Києві й підпорядкована йому мережа державних установ:

- Об'єднання ветеринарної медицини в м. Києві;
- Центр охорони здоров'я тварин в м. Києві;
- відділ ветеринарної міліції з проведення ветеринарних карантинних заходів МВС України в м. Києві;
- ветеринарно-санітарний загін м. Києва.

Загалом 324 спеціалісти цих установ здійснюють державний ветеринарно-санітарний контроль і нагляд за суб'єктами господарювання, займаються профілактично-лікувальною роботою, забезпечують проведення протиепізоотичних і ветеринарно-санітарних заходів у місті, займаються фінансово-господарською діяльністю.

Ветеринарно-санітарний контроль постійно ведеться на 562 підприємствах – суб'єктах господарювання міста, які займаються забоем тварин, переробкою, зберіганням, транспортуванням і реалізацією сировини й продукції тваринного походження. Минулого року їх перевіряли 1903 рази. Через

порушення вимог чинного законодавства було стягнуто штрафів на загальну суму 168 357 грн. З обігу вилучено 22,2 т продукції тваринництва, з яких утилізовано й знезаражено 3,3 т, ще майже 17 т повернуто власникам після приведення її у відповідність до вимог чинного законодавства. Не допущено в переробку, реалізацію й знезаражено понад 74 т небезпечної і неякісної м'ясної сировини й субпродуктів. За виявлені грубі порушення було призупинено роботу двох підприємств, складено 70 письмових попереджень, виконання яких контролювали інспектори й спеціалісти Об'єднання ветеринарної медицини в м. Києві та безпосередньо офіційні лікарі ветеринарної медицини.

Згідно з обліковими даними в господарствах та приватних осіб Києва утримується понад 60 тис. тварин різних видів та близько 8 тис. голів птиці. Їх обслуговують спеціалісти державних установ ветеринарної медицини та лікарі, що займаються приватною ветеринарною практикою.

Упродовж минулого року проведено 53 перевірки ліцензіатів з ветеринарної практики та 71 – з оптової, роздрібної торгівлі ветеринарними медикаментами і препаратами. За наслідками перевірок одну ліцензію було анульовано.

Згідно з «Планом протиепізоотичних заходів проти основних заразних хвороб тварин по м. Києву на 2012 рік» проводились діагностичні дослідження, профілактичні щеплення й ветеринарно-санітарні роботи. Зокрема проти сибірки було щеплено 881 тварину, чуми свиней – 40, сказу – 37 733 собаки й 15 352 коти, лептоспірозу – 18 139 собак. У 2012 р. було проведено 132 дослідження патологічного матеріалу на сказ.

І всю цю копітку роботу виконують здебільшого жінки. Наприклад, в Об'єднанні ветеринарної медицини – близько 250 працівників, і 70 % із них – представниці слабкої статі. Та й у головному управлінні їх трохи більше половини. Згадані держустанови очолюють також жінки.

Напередодні свята ми поспілкувалися з невтомними трудівницями галузі ветеринарної медицини й попросили їх відповісти на такі запитання.

- 1 Як Ви прийшли у ветеринарію?
- 2 Чи є певні нюанси в роботі з жінками та чоловіками?
- 3 Чим є для Вас робота?
- 4 Чи надихнув ваш приклад когось із рідних на вибір професії?
- 5 Які риси, на Вашу думку, мають бути притаманні жінкам, а які – чоловікам?
- 6 Які ваші улюблені квіти?

Наталія Володимирівна КУРЯТА, виконувач обов'язків начальника головного управління ветеринарної медицини в м. Києві – виконувач обов'язків головного державного інспектора ветеринарної медицини м. Києва, начальник відділу державної ветеринарної інспекції.

1 У школі поглиблено вивчала біологію, мріяла стати хірургом. Однак після закінчення в 1995 р. Української сільськогосподарської академії за фахом «лікар ветмедицини» пішла на роботу до Київської міської ветлабораторії – спочатку лаборантом, а відтак ветлікарем-бактеріологом. З 2001 р. працюю в головному управлінні й уже четвертий рік виконую обов'язки начальника.

2 На мою думку, лікар ветеринарної медицини – це більше чоловіча професія, і якщо вже жінки обирають її для себе, то це багато про що свідчить. Зокрема про їх готовність не робити знижок щодо своєї статі. Професійно однаково – працювати з чоловіками чи жінками, якщо вони відповідально ставляться до своєї роботи. Хоча в певній ситуації простіше з чоловіками, які за своєю сутністю більш прямолінійні й ідуть «напролом» до результату. А от щодо організації роботи – тут перевага за жінками, які більш скрупульозні.

А загалом я ніколи не змішую роботу стосунки з особистими. Намагаюся зрозуміти кожного, адже в житті все може трапитись. Але якщо на роботі нормальна обстановка, то домашні проблеми, негативні емоції, пов'язані з

ними, відходять на другий план. Жінка в колективі відпочиває душою, тому що тут панують довіра й розуміння. І якщо після робочого дня вона повертається в добромуморі, отже, й удома все буде добре.

3 Мені дуже подобається те, чим я займаюсь. Я знаю всі ланки нашої роботи й одержую моральне задоволення, коли телефонують із регіонів і кажуть, що вони щось зробили за нашим прикладом.

4 Крім мене в родині ще троє ветеринарних лікарів – мої доньки й зять.

5 У жінці ціную жіночність, у чоловіках – цілеспрямованість. Проте незалежно від статі потрібно залишатися насамперед людиною.

6 Улюблені квіти – орхідеї та ромашки. Колись у Голландії, в аеропорту, купила цибулини тюльпанів – навесні з них квітує море в саду. Вони мене люблять.

Наталія Анатоліївна ТКАЧУК, начальник Об'єднання ветеринарної медицини в м. Києві.

1 У 1977 р. закінчила ветеринарний факультет Української сільськогосподарської академії. П'ять років працювала в НДІ ветеринарії в лабораторії ветсанекспертизи. За сімейними обставинами перекваліфікувалась на медичного працівника, зокрема 15 років віддала лабораторії реанімації Інституту фтизіатрії і пульмонології. А в 1999 р. знову повернулася у ветеринарію. Спочатку працювала у ветеринарно-санітарній лабораторії на ринку, потім перейшла до міської ветсан-

лабораторії, яку згодом очолила. Освіду вже третій рік на посаді начальника Об'єднання ветеринарної медицини в м. Києві.

2 Поставлені перед колективом завдання виконуємо. Адже всі – і жінки, і чоловіки – люди відповідальні. А інакше в нашій професії не можна!

3 Моя професія – це моє життя.

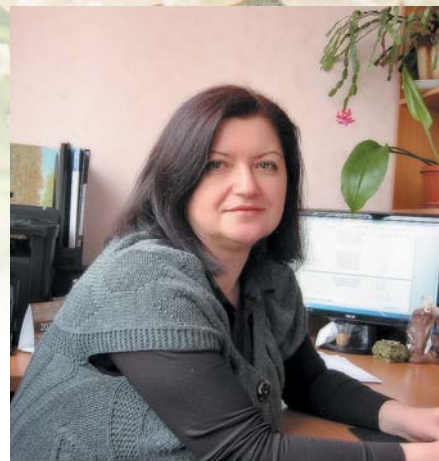
4 У ветеринарній медицині – мої син і зять.

5 Головне в жінці – жіночність, адже вона мати, берегиня. А в чоловікові – мужність, бо він і годувальник, і захисник, і майстер на всі руки, приклад для дітей.

6 Улюблені квіти – орхідеї і фіалки.

Майя Миколаївна ГУЛЬВАНСЬКА, заступник начальника Об'єднання ветеринарної медицини в м. Києві, начальник відділу організації ветеринарно-санітарних та протиепізоотичних заходів на суб'єктах господарювання, державний інспектор ветмедицини.

1 Народилась і виросла в селі. Батько працював головним зоотехніком потужного племінного радгоспу. За його порадою вступила до Білоцерківського м'ясо-молочного технікуму. Що більше отримувала знань, то цікавішою ставала обрана професія. У 1990 р. закінчила ветеринарний факультет Української сільськогосподарської академії. Відтак працювала в регіональній службі держветконтролю на Київському прикордонному пункті. Сходинки професійного росту: ветлікар лабораторії ветсанекспертизи, завідувач лабораторії, провідний лікар

ветеринарної медицини Об'єднання ветеринарної медицини в м. Києві, вже понад 5 років – начальник відділу.

2 У нашому відділі 10 ветлікарів, які займаються організаційними й кураторськими питаннями. А на об'єктах господарювання – 180 лікарів ветеринарної медицини, більшість жінки. Результати нашої роботи – в безпеці та якості продукції, яку споживають кияни й гості міста.

3 Я дійсно живу цією професією. Люблю ходити на роботу, люблю виконувати свої обов'язки. Просто люблю її. Робота така, що навчаш когось і одночасно вчишся сам. На досягнутому не зупиняєшся.

4 Я поки що єдиний представник цієї професії у родині.

5 На мою думку, головні риси в жінки (так само й у чоловіка) – відповідальність і порядність.

6 Подобаються польові дзвіночки, волошки, ромашки. Вдома росте багато троянд.

Наталія Костянтинівна СУША, заступник начальника головного управління ветеринарної медицини в м. Києві, начальник відділу організаційно-економічної та правової роботи.

1 З дитинства легко давалися точні науки, тому стала економістом. Працювала в банку. У 2003 р. прийшла на роботу до головного управління ветеринарної медицини. Наш відділ займається бухгалтерським обліком, здійснює контроль за правильним і ефективним використанням коштів відповідно до обсягів фінансування.

2 Зі мною працюють четверо дівчат – усі молоді, відповідальні, кваліфіковані спеціалісти. Між нами дружні стосунки, панує взаємовиручка й взаємодопомога. У нашій роботі потрібні відповідальність, пунктуальність, дотримання строків подання фінансової звітності. Тому з жінками спокійніше й надійніше працювати.

3 Звичайно, тут цікавіше, ніж у банку, оскільки ближче до живого життя, до тварин.

4 У нашій родині лише моя діяльність пов'язана з ветеринарною медициною.

5 Жінка має бути щасливою. А це видно по тому, як горять очі, гарному настроєві, усмішці. Чоловік – це мужність, порядність. Я щаслива жінка – у мене гарна сім'я, цікава робота, дружний колектив, добрі друзі.

6 Улюблені квіти – тюльпани, оскільки я народилася навесні.

Лідія Іванівна БЕЛІНСЬКА, головний бухгалтер Об'єднання ветеринарної медицини в м. Києві

1 У ветеринарній медицині я працюю з 1995 р. Починала в Південно-Західній регіональній службі державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду на кордоні та транспорті. В Об'єднанні – з 2004 р. А доти (з 1979 р.) працювала бухгалтером на трикотажній фабриці. Чи є різниця? Є. Там виробництво, а тут державна установа, бюджет. Зовсім різне бухгалтерське спрямування в оподаткуванні та обліку. Більша відповідальність, адже це державні кошти. Буває, й удома «докручую» свою

роботу, особливо коли це квартальний або річний звіт, складання кошторисів. Але завдяки комп'ютеризації все виконуєш швидше, ніж колись.

2 Я думаю, роботу бухгалтера частіше обирають жінки, тому що вона досить копітка, цифра до цифри, а в жінки більше терпіння. Набагато легше працювати з жінками, але це, може, мені так пощастило. Та я і з чоловіками знаходила спільну мову. Головне – бути людяним.

3 Мені подобається те, чим я займаюся.

4 Дочка, син та невістка обрали фінансову сферу. Але, як кажуть, і від ветеринарії не зарікаються.

5 Жінка живе «за мужем», чоловік повинен бути головою. Він має бути господарем у сім'ї. Жінка – це берегиня, лагідна й добра. Найбільше щастя, коли знаходиш порозуміння і з дорослими дітьми, і з малими онуками.

6 Люблю польові ромашки й троянди.

Приміщення головного управління ветеринарної медицини в м. Києві дуже затишне, в усіх кабінетах живі квіти, багато орхідей. Розумієш, що це значно більше, ніж робочі місця, – це частина повноцінного життя людей, які тут працюють. Не випадково квіти є символами ніжності, вірності, краси, кохання, вишуканості, що якнайкраще характеризує тих, хто їх обрав.

У святковий день 8 Березня хочемо побажати жінкам – працівникам ветеринарної медицини – усмішок, радості, спокою й впевненості в завтрашньому дні.

Вікторія Ісаєнко

